

ความปลื้มปิติของผู้ศรัทธา เนื่องจากได้ เห็นพระเจ้าของเขา

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ดร.รอชิด บิน หุเสน อัล-อับดุลกะรีม

แปลโดย : สะอัด วารีย์

ตรวจทานโดย : พัยซอล อับดุลฮาดี

ที่มา : หนังสือ อัด-ดุรูส อัล-เยามียะฮฺ มิน อัล-สุนัน วะ อัล-อะห์
กาม อัล-ซัรอียะฮฺ, เว็บไซต์ al-islam.com

2013 - 1435

IslamHouse.com

فرح المؤمن بلقاء ربه

« باللغة التايلاندية »

د. راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: سعد واري

مراجعة: فيصل عبدالهادي

المصدر: كتاب الدروس اليومية من السنن والأحكام الشرعية

موقع الإسلام www.al-islam.com

2013 - 1435

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปราณียิ่งเสมอ

ความปลื้มปิติของผู้ศรัทธา เนื่องจากได้ เห็นพระเจ้าของเขา

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า ท่าน
เราะฮฺลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลิม กล่าวว่า

«مَنْ أَحَبَّ لِقَاءِ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَكْرَاهِيَةُ الْمَوْتِ؟ فَكَلَّمْنَا نَكْرَهُ الْمَوْتِ؟ فَقَالَ: لَيْسَ كَذَلِكَ. وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ فَأَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللَّهِ وَسَخَطِهِ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ فَكَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ» [أخرجه مسلم]

“ใครอยากพบอัลลอฮฺ อัลลอฮฺก็ทรงอยากพบเขา ใครไม่
อยากพบอัลลอฮฺ อัลลอฮฺก็ไม่ประสงค์พบเขา” แล้วฉันก็ได้พูดว่า
“โอ้ นบีของอัลลอฮฺ (คือ) ไม่อยากตายกระนั้นหรือ? พวกเราทุก
คนล้วนไม่อยากจะตาย” ท่านก็กล่าวว่า “มิใช่เช่นนั้นหรอก แต่
คือ ผู้ศรัทธา(มุอฺมิน)เมื่อได้รับแจ้งข่าวดีถึงพระเมตตา พระ
ปราโมทย์ และสรวรรค์ของพระองค์ เขาก็อยากที่จะพบกับอัลลอ
ฮฺ และผู้ปฏิเสธ(กาเฟร) เมื่อได้รับแจ้งถึงการลงโทษ และความ

พิโรธของอัลลอฮฺ เขาจะไม่อยากพบกับพระองค์ อัลลอฮฺจึงทรง
ไม่ประสงค์จะพบเขา”” บันทึกโดยมุสลิม

ท่านอบูสะอีด อัล-คุดรีเยฺว เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า
ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

«كان النبي ﷺ يقول: إِذَا وُضِعَتِ الْجَنَازَةُ فَاحْتَمَلَهَا الرِّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَإِنْ
كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ: قَدَّمُونِي، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ قَالَتْ لِأَهْلِهَا: يَا وَيْلَهَا أَيْنَ
يَذْهَبُونَ بِهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ وَلَوْ سَمِعَ الْإِنْسَانُ لَصَعِقَ»
[أخرجه البخاري]

“เมื่อคนตาย(มะยิต)ถูกวาง(บนแคร่) แล้วผู้คนก็แบกเขาไว้
บนต้นคอ(บนบ่า เพื่อพาไปฝัง) หากเขาเป็นคนดี เขาจะกล่าวว่า
“รีบเอาฉันไป” แต่หากไม่ใช่คนดีเขาจะกล่าวแก่ครอบครัวของเขา
เขาว่า “ตายละ จะพาไปไหนหรือ?” ทุกสิ่งจะได้ยินเสียงของเขา
นอกจากมนุษย์ และแม้ว่ามนุษย์ได้ยิน(เสียงนั้น) แน่แน่นอนเขา
ย่อมจะล้มลงหมดสติ” บันทึกโดยอัล-บุคอรียฺ

อธิบาย

ผู้ศรัทธาจะมีความดีใจขณะเขาตายเพราะจะได้กลับไปพบกับพระผู้อภิบาลของเขาเมื่อได้รับแจ้งข่าวดีถึงความผาสุกที่อยู่ ณ ที่ของพระองค์ และอยากกลับไปพบกับพระองค์เพื่อจะได้รับสิ่งเหล่านั้น คน(มะยัต)จะพุดขึ้นมาขณะที่ถูกแบก(เพื่อพาไปฝัง) “รีบเอาฉันไป รีบเอาฉันไป” เพราะหวังในเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์

ประโยชน์ที่ได้รับ

- ผู้ศรัทธา(มุอฺมิน)จะได้รับแจ้งข่าวดีถึงเมตตาของอัลลอฮฺขณะที่เขากำลังจะตาย แล้วเขาก็จะอยากกลับไปพบอัลลอฮฺ
- ผู้ปฏิเสธ(กาเฟร) จะได้รับแจ้งถึงการลงโทษของอัลลอฮฺ ขณะที่เขากำลังจะตาย แล้วเขาก็จะไม่อยากกลับไปเจออัลลอฮฺ

- ผู้ใดอยากพบเจอลัลลอฮฺ ลัลลอฮฺก็ทรงอยากพบเจอเขา และผู้ใดไม่อยากพบเจอลัลลอฮฺ พระองค์ก็มีทรงอยากพบเจอเขา
- การไม่อยากตาย ไม่ได้ถือเป็นการไม่อยากพบเจอลัลลอฮฺ